

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-10337

14. januar 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 29. november 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 65 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål 65

Vil ministeren oplyse, eventuelt med inddragelse af bidrag fra sundhedsministeren, om der har været lægefagligt personale eller lign. involveret i fastsættelse af støjgrænseværdierne for vindmøller?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

Støjgrænserne for den almindelige støj fra vindmøller har stort set været uændrede siden den første vindmøllebekendtgørelse trådte i kraft i 1991. Støjgrænserne svarer til det beskyttelsesniveau, der er lagt til grund for de vejledende grænseværdier for andre former for støj, og støjgrænserne for vindmøller ligger på niveau med de vejledende støjgrænser for virksomhedsstøj. Støjgrænserne for den almindelige støj har ikke været forelagt lægefagligt personale, inden de trådte i kraft i 1991.

Bekendtgørelsen om støj fra vindmøller blev revideret i 2006, og i forbindelse med den offentlige høring blev udkast til bekendtgørelse sendt til bl.a. Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Embedslægerne Frederiksborg Amt. Miljøstyrelsen modtog ikke bemærkninger fra disse høringsparter.

Den bindende grænseværdi på 20 dB for det indendørs niveau af lavfrekvent støj fra vindmøller trådte i kraft 1. januar 2012. I forbindelse med høringen af de nye regler om lavfrekvent støj i 2011 modtog Miljøstyrelsen høringssvar fra Sundhedsstyrelsen, som ikke havde sundhedsfaglige indvendinger til høringens indhold vedrørende grænser for lavfrekvent støj fra vindmøller. Sundhedsstyrelsen oplyste dengang, at styrelsen ikke var bekendt med videnskabelige undersøgelser, som viser evidens for egentlige helbredsskader som følge af lavfrekvent støj fra vindmøller, der overholder den foreslåede grænseværdi på 20 dB.

Dansk Selskab for Arbejds- og Miljømedicin foreslog i sit høringssvar, at støjgrænsen for den almindelige støj sænkes fra 39 til 35 dB. Det var dog klart i det politiske opdrag fra forligskredsen, at ændringen alene skulle vedrøre lavfrekvent støj.

Sundhedsstyrelsen anførte i sit høringssvar, at studier af oplevede gener fra den almindelige støj fra vindmøller har vist, at en forholdsvis stor andel blandt de undersøgte personer rapporterer om personlige gener og symptomer på støjniveauer, der svarer til grænseværdien for den samlede vindmøllestøj. Sundhedsstyrelsen sammenligner dette med andelen af personer, der føler sig generet af andre støjkilder som bil- og togtrafik ved samme støjniveauer, hvor der er tale om en mindre andel.

Miljøstyrelsen har ved sin behandling af høringssvarene lagt til grund, at støjen fra vindmøller har været reguleret efter regler og støjgrænser, som i det væsentligste har været uændrede siden 1991, og at der ikke i denne periode er fremkommet oplysninger eller forskningsresultater, der indikerer at støjen fra vindmøller skulle påvirke helbredet anderledes end andre former for støj gør. Støjen fra vindmøller er reguleret med bindende støjgrænser, som ligger på niveau med Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for virksomheder. Der er således tale om, at støjen fra vindmøller her i landet er begrænset til et niveau, som er væsentligt lavere end de vejledende grænseværdier for eksempelvis trafikstøj. Desuden er det et begrænset antal boliger, der er belastet med støj fra vindmøller på op til grænseværdien, især når der sammenlignes med de næsten 800.000 boliger, der er belastet med vejstøj over grænseværdien på 58 dB.

Inden for de seneste 10 år er der gennemført to befolkningsundersøgelser af, hvordan støj fra vindmøller opleves i Sverige og en tilsvarende undersøgelse i Nederlandene. Ved sin samlede vurdering af de to undersøgelser lagde forskerne fra det nederlandske institut RIVM vægt på den gene, som interviewpersonerne oplevede indendørs. I rapporten "Evaluatie nieuwe normstelling windturbinegeluid" fra 2006 påvises det, at 4 pct. af beboerne, som er udsat for et støjniveau fra vindmøller på 39 dB ved 8 m/s, som er grænseværdien for boligområder o.l. i Danmark, oplever støjen indendørs som "stærkt generende". Rapporten viser også, at 11,5 pct. af beboerne, som er udsat for et støjniveau på 44 dB ved 8 m/s, hvilket er grænseværdien for enkelt liggende boliger i det åbne land i Danmark, oplever støjen indendørs som "stærkt generende".

Instituttet bemærker, at støjen ud over gene kan forårsage søvnforstyrrelser, men at den vigtigste sundhedspåvirkning er den oplevede gene.

Ida Auken

/

Claus Torp